

СИМФОНИЧНИЯТ ОРКЕСТЪР НА ЛЕНИНГРАДСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ

Той съществува от около 40 години. Създаден е през 1931 година при Ленинградския радиокомитет. Концертите му пред микрофона изцкваха постоянно обновяване на репертоара и още тогава оркестърът придоби уменията да усвоява за кратък срок произведения от най-голяма трудност. Разширяваше се и кръгът на диригентите, които подготвяха с колектива писните.

Между художествените му ръководители са известните майстори от 30-те години С. Самосуд, А. Гаук, В. Дранишников, Н. Голованов, А. Орлов и др.

Една от славните страници в историята на оркестъра е дейността му през суровите години на Великата отечествена война. В най-тежките условия на блокадата на Ленинград и въпреки че много оркестранти бяха отишли на фронта, колективът редовно изнасяше концерти по радиото, в парковете и по площадите на града, в частите на Съветската армия. И музиката помагаше на ленинградци да понасят тежестите на блокадата, вдъхваше им бодрост и увереност в победата.

Незабравимо събитие, което сега вече може смело да се нарече историческо, бе изпълнението в обсадения град на Седмата симфония от Дмитрий Шостакович, което се състоя на 9 август 1942 г. в големата зала на Ленинградската филхармония. По този повод ленинградската поетеса О. Бергхолц написа: „Вдъхновено и с много любов репетираше оркестърът на героичния град своята симфония, едно произведение от световно значение, родено в града, който те защитаваше от озверелия враг... Тези хора бяха достойни да изпълняват симфо-

нията на своя град и музиката беше достойна за самите тях, защото изразяваше она, което всички те преживя-

дното, колективът започна редовно да изнася концерти в много зали на Ленинград. Болшинството нови произведения

торските концерти. На диригентския пулт се появяваха най-големите светски композитори Шостакович, Хренни-

ков, Глиер, Хачатурян, Кабалевски, Дунаевски, Соловьев — Седой и др. Хренников го причислява към най-добрите светски оркестри „със силна шрайхова група, виртуозна група на дървените инструменти“ и чистота и мекост на медните инструменти. Оркестърът много е помагал и продължава да поддържа младите диригенти и солисти. В онзи години ленинградската консерватория не е имала свой оркестър и редица талантливи музиканти направили избора си краище с оркестъра на Ленинградското радио.

Особено място в програмите на този колектив заемат произведенията на съветските автори. Шостакович отбелязва, че оркестърът отделил много сили, за да популяризира съветското музикално творчество. По-нататък той подчертава: „Оркестърът разучава бързо новите произведения и кинаги ги изпълнява превъзходно“. През последните години в репертоара му влизат много произведения и на съвременни чуждестранни композитори. При това често те сами са дирижирали изпълнението им. Така, през 1962 г. Ставрински дирижира оркестъра и се изписа изключително ласкаво за майсторството му.

Колективът често гастролира из Съветския съюз. Маршрутите на неговите гостувания се изчисляват на хиляди километри. С голям успех той е гостувал и в чужбина.

В концертите на оркестъра

редовно вземат участие най-големите светски солисти като Гилеле, Рихтер, Ойстрах, Коган, Оборин, Зак, Ростропов

ланов, Рождественски, чужде странните Игор Маркевич, Карел Анчери, Карло Цели, Серж Бодо, Исак Шерн, Пьер Фурнье, Хенрих Шеринг, чуждестранните солисти Ван Клябърн, Али Фишер, Галина Черни, Клаудьо Ара, Руджи еро Риччи и др.

Много сили и енергия са вложили в работата си с оркестъра ленинградските диригенти Елиасберг, Рабинович, Янисон, които са го ръководили през различни периоди от неговата дейност. А от 1968 година негов главен диригент става победителят във Втория всесоюзен конкурс за диригенти Юрий Темирканов. В младия музикант се отбеляват щастливо дарили тежестта мекот и дълбочината на изпънието, тънко чувствителност и поразителното умение да работи с колектива. В изкуството му корабат възношената увлеченост, артистизмът и блестящото владеене на сложната диригентска техника.

В своята специална статия, посветена на оркестъра, във „Правда“ пише: „Сегашният симфоничен оркестър на Ленинградската филхармония е един от най-добрите в света... Той влезе завинаги в героичната летопис на Ленинград... Начело на оркестъра отскоро стои Юрий Темирканов. От началото на своята дейност талантливият музикант се старае да продължи забележителните традиции на оркестъра...“

ЮРИЙ ТЕМИРКАНОВ

Изкуството на този млад диригент получи всеобщо признание на Втория всесоюзен конкурс за диригенти през 1968 г. Журито единодушно му присъди първа премия и званието „лауреат“.

Юрий Темирканов е възпитаник на Ленинградската консерватория, която е завършил с две специалности през 1961 г. — алт, а през 1965 г. — диригентство. По-късно той успял да овладее своето майсторство като аспирант под ръководството на проф. И. Мусин. Сега е главен диригент на симфоничния оркестър на Ленинградската филхармония. С голям успех младият диригент е гастролирал в Югославия, ГДР, Швеция, Иран, Франция, Австрия, ГФР, САЩ и др.

Ето някои отзива на критиката. „Советската култура“ отбелязва неговата „... самостоятелност на мисленето, великолепен изкус, блестящо владение на диригентската техника, тънък артистичен и покориращ темперамент, които го очертават като голям талант“.

Дрезденските вестници отбелязват, че неговият концерт се е превърнал в гледан в музикалния сезон в Дрезден... Ние трябва да запомним името Юрий Темирканов. Той на лъчва такава демонична власт, която напоява Паганини. Демоничност, стигаща до страстен екстаз. А от друга страна — изтъненост, която вълнува до дъното на душата. Това беше концерт, който заслужава да бъде вписан със златни букви в архивите на всички оркестри“.

Шведският „Дагенс Нюхетер“ подчертава, че концертът на Темирканов е произвел „фантастично впечатление“.

Франският „Монд“ оценява изпълнението на „Иван Грозний“ от Прокофиев като толкова фантастично, че може да се сравни само с филма на Айзенщайн. Изглеждаше, продължава вестникът, че образите на Айзенщайн оживяваха сред публиката. „Орор“ пък отбелязва удивителната издръжливост на диригента, предизвикала възторжените овации на публиката.

на ленинградските композитори биваха изпълнявани и новият път именно от този оркестър и влизало в неговия репертоар.

През 1961 г. оркестърът възстановил връзката на

ваха, защитавайки града, пазейки неговата велика творческа душа“.

След Великата отечествена война дейността на оркестъра значително се разшири. Освен постоянните концерти по ра-